

Zloději života

Mňága & Žďorp

Maminka mu řekla všechno o životě, jaký je zlý a jak ho
před ním ochrání, visel jí na rtech
V malém bytě u nádraží, sektorový nábytek, pár flanelových
košil, ve skříni falešný tatínkovo parte
Do školy chodili jen spolu, vodila ho za ruku až do 8. třídy,
to bylo smíchu
Ale já se fakt nesmál ani potichu

Pečlivě mu vybírala kamarády, většinou byli zlí a většinou
víckrát už nepřišli
Ale já uměl lhát, a tak jsem strávil neskutečné supr hodiny
u gramofonu v jeho pokoji na jeho židli
Hudba tiše hrála, já byl zachráněn a spasen a on se už
tehdy začal připravovat ke skoku
Za zamčenýma prosklenýma dveřmi byla vidět její temná
postava a bylo slyšet šourání jejích kroků

Zloději života
Zloději života

Pak jsme se nějak ztratili a já ho spatřil po dvaceti letech,
jak se vleče zlitý městem, raději jsem přešel na druhou stranu
Často na něj myslím, když se v noci budím, když nemůžu
spát, když se převaluju ze strany na stranu časně k ránu
Na pohřeb jsem mu nešel, žádnéj neměl, jenom maminka
se sama vyhřívala v obřadní síni a zřízenec se divil
- v 6 ráno, jen vy a nikdo jiný?!

Zloději života, Zloději života